

SZÖGEDI SZÍNHÁZ.

Nyaralási gondok.

Zártkörű jelenet a torony alatt. A tanács titkos ülést tart. Természetesen a színházról van szó, amelyet most házilag kezelnek. És amelyről csak keztyűs kézzel szabad nyilatkozni. Akasztott ember házában nem jó Wimmerről beszélni.

A főigazgató (suba alatt). Én nem nagyon töröm magamat ezért a Vásárhelyért. Viszont Vásárhely se nagyon töri magát a szegedi társulatért.

A kulturmérnök. Vásárhely nagyon közel van, ez a baj. A vásárhelyiek akármikor bejöhettek Szegedre és megnézhetik az előadásokat. Már amelyiket meg lehet nézni. Én, bevallom, az árvíz óta nem voltam színházban. Akkor nagyon magas volt a nivó.

A csövezető. A színház nivója?

A kulturmérnök. A víz nivója.

A főigazgató. Szóval Vásárhely nem kell. Mi se kellünk Vásárhelynek.

A számvivő. Talán Makóra lehetne menni? Ott még nem ismernek annyira bennünket.

A főigazgató. Az legalább messze van Jeruzsálemről. És ott legalább terem babér a számunkra.

A kulturmérnök. Ha babér nem is, de hagyma bizonyosan terem.

A csövezető. Gyula se lenne rossz. Gyulát is meg lehetne próbálni.

A kulturmérnök. Már Kisfaludy is azt mondotta: Gyulám, Gyulám, életem reménye!

A főigazgató. És Gyulán kevés a kispálya.

A csövezető. Ez pedig nagyon fontos szempont. Hallom, hogy Erkel Ferenc is ott született. Szóval operettváros. Nekünk való város.

A főigazgató. Most már csak azt kellene tudni, hogy ezek az állomások mit szólnak hozzánk?

A számvivő. Átiratot kell intézni Makóra és Gyulára. Ha minden rendben megy, a hivatalos úton, akkor szeptemberre megtudjuk, hogy a nyári szezonra hová lehetett volna mennie a társulatnak.

A főigazgató. Természetesen a program az időjáráshoz igazodik. A Mészöly-féle kalendárium szerint nyáron nagyon meleg van, tehát lehetőség szerint könnyű magyar darabokat kell beadni a népek. A Limonádé ezredes például igen üdítő.

A kulturmérnök. Csak a helyi szerzőkre kell nagyon, de nagyon vigyázni! Szerencsére arrafelé nincsenek egyetemi tanárok! De azért az óvatosság nem árt. A tűzoltó-főparancsnok darabját csak hatósági engedéllyel lehessen bemutatni, műtanrendőri bejárás után.

A főigazgató. Nekem volna egy igen termékeny ötletem! Ezzel, azt hiszem, kinn vagyunk a vízből! Miért ne maradhatna ez a társulat a nyárra Szegeden? Mi akadály van ennek?

A csövezető. Remek! Igazán semmi akadály sincsen! Strandfolyamokat is rendezhetünk a színházban. Leventék kispályaiktól lefelé a felét fizetik.

A kulturmérnök. A gőzfürdőt szépen becsukjuk és ezt az üzemet a nyáron a színház veszi át.

A főigazgató. Helyes! Miután így a kultúrát elintéztük, áttérhetünk a komoly dolgokra. (A többi már a nyilvánosság bezárásával történik.)

Gyula.

**SZÖNYEGEK,
NYARI TAKARÓK,
NYUGÁGYAK stb.**
legolcsóbban kapható
GÁBOR
SZÖNYEGÁRUHÁZ
ÚJ CSONGRÁDI-PALOTA.
824

A világhíru
TRIUMPH és STYRIA kerékpárok
egyedül SZÁNTÓ SÁNDOR cégnél kaphatók Kiss ucca 2.

Uri kalapok

a legjobb gyártmányok **órlási választékban**
a legújabb forma és színekben 794
rendkívül olcsó szabott árakon
POLLÁK TESTVÉREK
Csekonics uccai kalap raktárában

Dr. Imre József lemondása után dr. Rigler Gusztávot választotta meg az egyetem a jövő tanév rektorává.

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes, hogy a szegedi Ferenc József Tudományegyetem néhány héttel ezelőtt jövő évi rektorává dr. Imre József nyugalmazott egyetemi tanárt választotta meg. Az egyetem választása egyetemi körökben általános feltűnést keltett, mert most fordult elő a magyar egyetemek életében először, hogy a rektori méltóságot nyugalmazott egyetemi tanár nyerte el. Az egyetemi szabályok értelmében dr. Imre József professzor megválasztásához joga volt egyetemnek. Az egyetem választása különben azért esett Imre professzorra, mert jövőre kerül sor az egyetem orvosi fakultásának felszerelésére és ennél a munkánál igénybe kívánta venni az egyetem a neves professzor befolyásos összeköttetéseit és széleskörű tapasztalatait. A rektorválasztó elektorok döntését dr. Tóth Károly ezidei rektor vezetésével az egyetem küldöttsége közölte Imre professzorral, aki azonban kijelentette, hogy előrehaladott kora miatt a rektori tisztséget legnagyobb sajnálatára nem vállalhatja el.

Dr. Imre József elhalálozása következtében az egyetemnek új rektort kellett választania. A rektorválasztó ülés szerdán volt és eredményéről az egyetem a következő hivatalos jelentést adta ki:

A magyar királyi Ferenc József Tudományegyetem június 15-én tartott rektorválasztó ülése, miután id. dr. Imre József nyug. egyet. ny. r. tanár az egyetem rektorává történt megválasztását nem fogadta el, az 1927/28. tanévre az egyetem rektorává dr. Rigler Gusztáv egyet. ny. r. tanárt választotta meg.

Az egyes tudománykaroknak az 1927/28. tanévre megválasztott dékánjai a következők lettek:

Dr. Mengyháth Gáspár jog- és államtudományi kar,

dr. Szabó József orvostudományi kar,

dr. Horger Antal bölcsészeti, nyelv- és történettudományi kar,

dr. Szentpétery Zsigmond math.- és természettudományi kar.

Vágyakozol a jogegyenlőségre? A DÉLMAGYARORSZÁG a jogegyenlőségért harcol.

„Szeged mindenkit és mindent magyarrá tesz” — mondotta dr. Szabó László szerdai előadásában.

Lelkesen ünnepelték a kiváló publicistát.

(A Délmagyarország munkatársától.) Megkülönböztetett szeretettel üdvözölték szerdán este hat órakor a szegedi pályaudvaron dr. Szabó László egyetemi tanárt, a Pesti Naplóban napról-napra irt csillagos cikkek kiváló tudású íróját abból az alkalomból, hogy írásaiért lelkesedő híveinek és a Lloyd Társulat meghívására a magyar újságíró-társadalom néhány kiváló munkásának társaságában megérkezett Szegedre. Fogadtatásán megjelent többek között dr. Erdélyi László egyetemi tanár és dr. Fülöp Zsigmond, aki a kulturáért való önzetlen lelkesedésével tulajdonképpen kezdeményezője volt Szabó László szegedi meghívásának.

A bensőséges üdvözlés után dr. Szabó László kíséretével a Kass-szállodába hajtatott, majd este hét órakor a kamara szorongásig megtelt nagytermében megtartotta mindvégig lenyugodott, közvetlen és nagy tudással teli előadását. Amikor dr. Szabó Erdélyi professzor és Bokor Adolf között elfoglalta helyét a pódiumon, a megjelentek szünni nem akaró lelkes tapsal köszöntötték, amely csak fokozódott Bokor Adolf keresetlen üdvözlő szavai után.

Dr. Szabó László a meghatottságtól elfogódott hangon köszöntötte meg a lelkes ünneplést, mert — ugymond — a barátságának olyan jelét tapasztalta, aminőben csak nagyritkán lehet az embernek része.

— Én mint régi szegedi újságíró — folytatta dr. Szabó László —, láttam, hogyan fogadtak a szegedi állomáson fejedelmeket, minisztereket, művészeket, de hogy a toll egyszerű munkását is így fogadták volna, arra nem emlékszem. Ez a fogadtatás nagy megtiszteltetés az egész újságíró-társadalomra, de becsületére válik Szegednek is — meg kell állapítanom —, hogy értékelni tudja azokat, akik önzetlenül szolgálják a közérdeket tollukkal.

Az elfogódottság hangján beszélt ezután arról, hogy bármilyen szépek is Szeged új palotái, fájdalommal kell megállapítani, hogy ma

rósszabb a város sorsa, mint az árvíz idején.

— Én már régen elszakadtam innen — mondotta —, de nem volt olyan nap, hogy nem gondoltam volna ide.

Elérzékenyedve beszélt ezután arról a felsővárosi házról, amelyet elmosott a víz akkor, amikor még az a-b-c-t sem ismerte. Nagyszerű szavakkal jellemezte Felsővárost, ahol mindent megszólnak, ahol nem imponál sem a fejedelem, sem a törvény, olykor még a püspök sem, ha rossz fát tesz a tűzre.

Lebilincselő előadásában ezután többek között ezeket mondotta:

— Azt szokták mondani, hogy »Szeged a legmagyarabb város«. Képzem, mennyire haragszik ezért Debrecen, Miskolc, Veszprém, meg még egy sereg város, mely szintén minden ízében magyar! De én mégis csatlakozom azokhoz, akik azt mondják, hogy Szeged a legmagyarabb.

— Mert Debrecennek, Miskolcnak, Veszprémnek könnyű volt magyarnak lennie, hiszen népe mindig magyar volt. De, amikor a törökök kivetkék Szegedről s a törökök helyét elfoglalta egy század rác határőrvidéki huszár és egy század rác hajdu s ebből a két század rác katonaságból s a körötte letelepedő német mesteremberekből egy magyar városka lett, — az a csodával határos jelenség volt: Szeged földje és Szeged levegője magyarrá tette a Bugarinokat, Marinkovicsokat, Filipovicsokat, Szungradócokat, Poszjlovácokat, stb. Két évtized kellett, míg a felsőváros honfoglaló-ivadékai s az alsóvárosnak a honfoglalás óta magyar lakosai, kik a török időkben szétszórtak az országbán, vissza kezdtek szőlőgőzni apáiknak a földjére. A felsővárosi és alsóvárosi magyarok közé a XVIII. század folyamán bevándorolt valami tízezer ember, német, rác, görög, oláh, bolgár, tót és dalmata, s ezeket mind hihetetlen gyorsasággal elnyelte a szegedi magyarság. A Zsótér és Haris familia már nem is emlékezett száz évvel ezelőtti sem arra, hogy ők Macedóniából kivándorolt görögök, s a Tombáztok ma talán nem is vállalják, hogy ők dalmata eredetűek volnának. A Nyilassyak közül talán az öregek emlékeznek rá, hogy valaha Pfeilstifterek voltak; a Ligetiek eredeti Misits, a Vidayak Wiltich, az Órhalmiak Müller, a Parlagiak Sperlág,